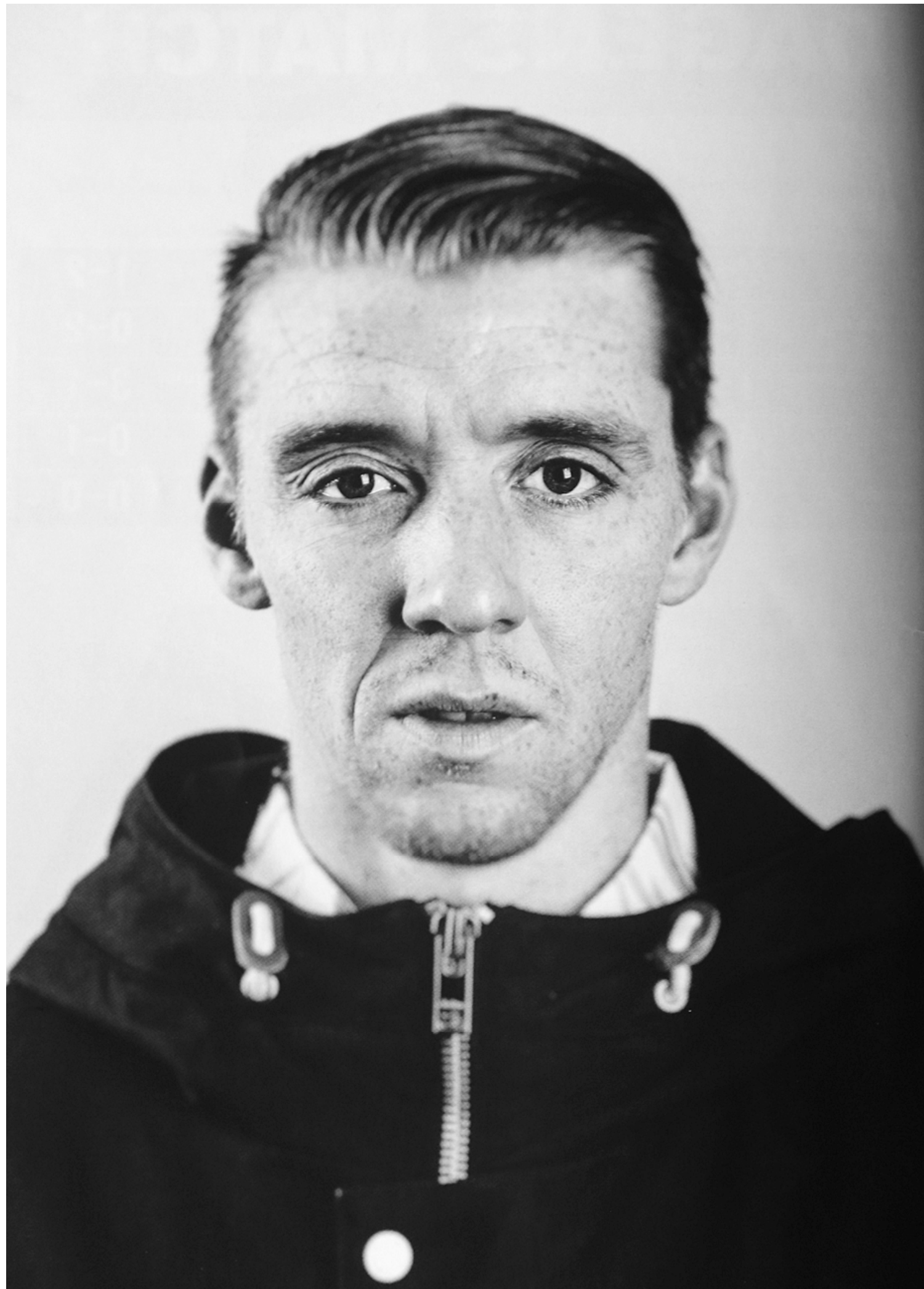

BIRKIR SÆVARSSON

»Jag gillar att komma med i anfallen«

TEXT MARTIN RIDDERSTOLPE • FOTO HASSE FRIDÉN

Fotbollen och familjen är stöttepelarna i Birkirs liv. I Hammarby och Stockholm har han hittat harmoni i både yrket och privatlivet. Landslagsbacken som just inlett sin tredje säsong i klubben ser gärna en fortsättning när kontraktet löper ut vid nästa årsskifte. Matchprogrammet mötte upp Birkir på hemmaplan för att prata om rollen i laget, hur nära han egentligen var en flytt förra sommaren och hans nyfunna intresse för ishockey.

★ En avslappnad Birkir möter Matchprogrammets utsände där bussen stannar vid Krusboda torg. Då vi går genom det anspråkslösa men hemtrevliga radhusområdet berättar Birkir att huset som han bor i tidigare tillhörde ex-hammarbyaren Mikael Rynell. Några grabbar i tioårsåldern ropar på Birkir när vi går förbi.

– Det var perfekt för oss. Här bor mest barnfamiljer och pensionärer, precis som vi vill ha det, säger Birkir med ett skratt.

Familjen Sævarsson består av Birkir, frun Stefania och barnen Thora 13, Saevar 6 och Vikingur 3. För tillfället är också Hjörtur, 16, på besök. Han flyttade med till Sverige för två år sedan men trivdes aldrig riktigt och flyttade tillbaka till Island för att bo hos mormor och morfar. Stora delar av familjens liv kretsar kring Tyresö. Det är här barnen går i skolan och har sina fritidsaktiviteter. Trots närheten till fotboll så står flera andra sporter på barnens schema, bland annat cheerleading, ishockey och gymnastik. Ishockeyn är något som Birkir

fått upp ögonen för på senare år tack vare sonen Saevar.

– Jag kollar alltid träningar, men jag är inte med som ledare. Jag kan åka skridskor, men kan ingenting om hockey egentligen. Däremot har jag börjat se det en del på tv sen vi kom till Sverige. Nuförtiden väljer jag ofta att kolla hockey före fotboll. Jag ser NHL-matcher när det är tidiga sändningstider och en del SHL. Förr kunde jag se all fotboll som visades men nu måste det vara några av mina lag, Barca eller Leeds, för att jag ska kolla.

Den tid som Birkir inte spenderar på träningsanläggningen går för de mesta åt till familjen. En vanlig dag lämnar han barnen på skola och förskola för att sen ta bilen bort till Årsta. Umgås han med lagkamraterna är det i viss mån islänningarna men framförallt ytterbackskollegan Mats Solheim.

– Mats brukar komma ut hit och hänga, han och mina grabbar är ungefär på samma nivå så de kan leka ihop. Skämt åsido, vi passar bra ihop Mats och jag.

Birkir är nu inne på sin tredje säsong i Hammarby. Han kontrakt går ut vid årsskiftet och ännu ha inga kontraktsförhandlingar inletts. Och i väntan på att en ny sportchef ska tillträda lär det inte hända mycket. Birkir tycks ta situationen med ro.

– Det är ingen stress för min del. Jag fokuserar på fotbollen och gör mitt bästa på planen, sån har jag alltid varit. Jag kanske är lite nonchalant med kontraktsbitarna men det händer när det händer. Om någon klubb skulle vilja köpa ut mig så får vi

»Man kan säga att det är Rikard Norlings förtjänst att det blev Hammarby«

ta det då. Jag är snart 33 år det är inte som att jag ska till Premier League.

Tittar man tillbaka så har Birkir som 32-åring bara representerat tre klubbar på seniornivå; isländska Valur, norska Brann och Hammarby.

– Jag är jättenöjd att spela i Hammarby och stannar gärna. Sen är det alltid två parter som ska sätta sig ner och komma överens. Men redan efter första matchen med Hammarby tänkte jag "Det kan inte bli så mycket bättre".

Att Birkir nu är inne på sin tredje säsong med 3:an betyder också att han är en av de som varit ängst i truppen. Med mycket speltid och relativt hög fotbollsålder är han en av lagets mer rutinerade.

– Jag vet att jag är ganska gammal och erfaren nu. Men jag är ingen kaptenstyp och det kommer jag aldrig att vara. Det är min personlighet helt enkelt och inte så mycket att göra åt. Jag tror att jag orkar lite mer nu än för några år sedan, men jag kommer nog aldrig bli kapten någonstans.

Lade du velat det?

– Nej, det hade varit för mycket uppmärksamhet och intervjuer och sånt jag försöker hålla mig undan från. Jag vill egentligen vara lite i skuggan av lagets stjärnor, så jag får jobba i det tysta.

Birkir berättar att efter den fina sommaren med ett isländskt landslag i fjol fanns det intresse från andra klubbar, men att det aldrig blev några konkreta förhandlingar. Med tanke på Hammarbys prekära situation i Allsvenskan under samma period var klubben mån om att behålla sin isländske ytterback.

– Bolton i League One var de som hörde sig för idet det skulle kosta, mer än så vet jag inte. Min agent berättade det för mig, men det var inte så mycket jag kunde göra utom att vänta och se. Innan det kommer något konkret så bryr jag mig inte, jag skulle inte heller försöka pressa fram något, det är inte min stil.

Det blev som bekant ingen flytt för Birkir då han var som mest i ropet, men det blev en nog så

det endast blev fyra dagars sommarsemester. Uppdrag med landslaget innebär förstås angenäma problem för Birkir som är en fortsatt viktig kugge i det lagbygge som Lars Lagerbäck så imponerande tog till kvartsfinal i EM. Efter att Lagerbäck tackat för sig efter mästerskapet har tidigare assisterande förbundskapten Heimi Hallgrímsson axlat rollen på ett lovande sätt.

– Många trodde nog att det skulle komma ett bakslag, men vi har inte varit sämre. Vi spelar på samma sätt och har fått bra resultat. Just nu ligger vi tvåa i VM-kvalgruppen.

Vid sidan av fotbollen och familjen är det musiken som är Birkirs passion. Han spelade bas och trummor i ett band som yngre och har ambitionen att lära sig spela gitarr någon gång.

– Jag lyssnar jättemycket på musik, bara hårdrock nästan. Det blir en del live-musik också, då många bra band kommer till Stockholm. Senast var jag på Avenged Sevenfold i Globen och nu har jag faktiskt köpt biljetter till Metallica i maj nästa år. Så om jag skulle försvinna härifrån så får folk gärna lägga bud på biljetterna, skrattar Birkir.

Oavsett om det blir en fortsättning i Hammarby eller inte så har Birkir siktet inställt på att fortsätta med fotbollen ett bra tag till. Skadorna har varit ytterst få under karriären. 2009 drabbades han av problem med ljumsken och i Norge fick han också

en trippelfraktur i ansiktet efter en olycklig skalle på träning, men i övrigt har han hållit sig skadefri. I Brann kom Birkir upp i 67 spelade matcher i rad och under tiden i Hammarbys tröja har han spelat så gott som hela tiden. Det som satte stopp för en än längre matchsvit i Brann var att nuvarande AIK-tränaren Rikard Norling kom in och bänkade

Birkir Már Sævarsson

Född: 11 november 1984

Bor: Krusboda, Tyresö

Familj: Frun Stefania, Hjärtur 16, Thora 13, Sævar 6 och Vikingur 3

Längd: 187 cm.

Vikt: 75 kg

Moderklubb: Valur

Landskamper för Island: 71

Kontraktslängd: 2017

Klubbar i karriären:

2003–2008 Valur Reykjavik

2008–2014 Brann

2015– Hammarby IF

Birkir i premiärmatchen mot Kalmar.

– Rikard är en jättesnäll människa, vi hade bara lite olika syn på vem som skulle spela högerback. Men jag fick komma till Hammarby istället och har det mycket bättre här, så man kan säga att det är Rikards förtjänst, säger Birkir med ett leende.

Säsongen 2017 har Birkir stora förväntningar på sig själv och laget även om han inte tycker att alla bitar har satt sig riktigt ännu.

Vilka är det stora skillnaderna nu när Jakob har kommit in?

– Som vi spelade i fjol var det mycket krigarfotboll och det ska vi försöka komma ifrån nu. Vi försöker spela mer på backen och använda oss av de som är kreativa, till exempel Hamad och Arnor.

Hur känns den backlinje som ni har spelat med inledningsvis?

– Den känns bra. Jag spelade ju bredvid Aidoo i fjol också, så vi börjar känna varandra ganska bra. Det är skönt att spela med Joseph. Han är så snabb och stark så jag kan trycka upp lite mer på min kant utan att oro mig.

Med Jakob Michelsens sätt att formera laget har Birkir också fått en delvis mer offensiv roll. Då mittfältarna kommer längre ner i uppbyggingsfasen kan ytterbackarna istället komma högre upp.

– Det har fungerat bra när vi spelat så. Jag gillar ju att komma med i anfallen på det sättet.

Kanske är just den spelidén något som kan bidra

göra mer poäng. De senaste säsongerna har det bara blivit enstaka mål och assist, något Birkir själv är missnöjd med.

– Jag har börjat träna mer på avslut och inlägg. Det har bara blivit tre–fyra poäng de senaste säsongerna, jag vill upp mot tio för att vara nöjd. ■

INSPEL FRÅN LÄKTAREN

Tomas: Vad tycker du om Kir?

– Jag har hört lite om den. Jag kan tänka mig att testa någon gång.

Mattias: Vad och var blir din nästa gaddning?

– Min sleeve med vikingarunor är inte riktigt klar. Jag måste bara få två dagar över så jag kan besöka min tatuerare i Bergen.

Patrik: Ser du Hammarby som den klubb där du avslutar din karriär?

– Jag kan verkligen tänka mig att avsluta min proffskarriär här, men jag vill också spela på Island innan jag lägger av med fotbollen helt.

Don: Saknar du den isländska maten?

– Ja lite grann, de som kommer på besök får alltid ta med sig nåt. Det är till exempel lamm, isländsk lakrits och choklad.

Ivar: Vilken sport hade du spelat om du inte spelade fotboll?

– Om du frågar mig nu så svarar jag ishockey. När jag var liten var det handboll, det tränade jag tills 13–14-årsåldern.

Fredrik: Hur går det för Island utan Lasse?

– Det går lika bra ändå.

